

گفت و گوی صبا با تهیه کننده و بازیگر فیلم سینمایی «آن‌ها مرا دوست داشتند»

کار کردن با بازیگران تازه کار راحت

سمیه نجفی خاتونی
گفت و گو

فیلم «آن‌ها مرا دوست داشتند» پنجمین تجربه سینمایی محمدرضا رحمانی است که به تهیه‌کنندگی ایرج رحمانی در چهل و یکمین جشنواره فیلم فجر حضور پیدا کرده است، فیلمی در ژانر اجتماعی که با محوریت موضوعات انسانی قرار است به چالش‌های جدید بپردازد. این فیلم چهار دهه‌های جدیدی را به سینما معرفی کرده است، که یکی از آن‌ها مهسا اسماعیلی است. در فیلم «آن‌ها مرا دوست داشتند» بازیگرانی چون: امیر جعفری، امیر حسین آرمان، لیلیا بلوکات، نسیم ادبی، شهرام قائدی، هادی تسلیمی، نقس عزیزی، مهسا اسماعیلی به ایفای نقش پرداخته‌اند. نویسندگی این اثر را محمدرضا رحمانی و محسن دین محمد به عهده داشته‌اند. سایر عوامل فیلم عبارتند از: مدیر فیلمبرداری: ابوالفضل نباتی، تدوین: زهره احمدی توجایی، موسیقی: بهنام ابطحی، چهره پرداز: امید گلزاده، صدابردار: علی گراکوبی، طراحی و ترکیب صدا: محمود موسوی نژاد و طراح صحنه و لباس: فرهاد ابراهیمی، محمدرضا رحمانی.

چقدر طول کشید؟

حدود ۱۸ ماه مراحل تحقیق، پژوهش و نگارش اثر طول کشید در دولت قبلی برای درخواست پروانه ساخت اقدام کردیم که اخذ شد اما به دلیل بستن کسب‌کار بازیگری و مهیا نبودن شرایط مناسب برای شروع فیلم، سه بار پروانه فیلم را تمدید کردیم. در ۸ ماه پیش تولید، مادرگیر انتخاب بازیگر بودیم به دلیل درخواست‌های ناپهنگام و تقاضای مبالغ سنگین. تا اینکه در اواخر اسفند ۱۴۰۰ به صورت رسمی پروژه کلید خورد و تا آخر داد ۱۴۰۱ طول کشید، هنوز هم متأسفانه فیلم مشکلات فنی دارد و نسخه حاضر در جشنواره ۶۰ درصد از نسخه نهایی به لحاظ فنی است. در مجموع فیلم آن‌ها مرا دوست داشتند تقریباً یک فرایند ۲ ساله را تا الان طی کرده است.

داستان فیلم درباره چیست؟

فیلم درباره جدال قدرت، ثروت و انسانیت است. این مفاهیم در چندین قصه موازی پرداخته و ارائه می‌شود. و راوی مجموعه اتفاق‌هایی است که باعث می‌شود آسیب‌های اجتماعی رقم بخورد و مضامینی چون نلاروری، رحم‌اجاره‌ای، اعتیاد و مصطب آقازادگی را در ایران کنکاش می‌کند. بازگو کننده موضوعاتی که تا به امروز در ایران گفته نشده است. حرف‌های جدید از اتفاقاتی که در تهران ۱۴۰۰ می‌افتد و خیالی‌ها از آن بی‌اطلاعند.

ساختار فیلمنامه اپیزودیک است؟

خیر اپیزودیک نیست، اما فرم آن مانند نخ تسبیحی که موقعیت‌ها و روابط مختلف را در یک روایت قلاب می‌کند. دو بازیگر اصلی این فیلم امیرحسین آرمان و مهسا اسماعیلی هستند که این اتفاقات حول محور این دو شکل می‌گیرد، در ادامه این دو مرحله را از سر گذرانده و در نهایت به یک دو راهی می‌رسند که ثروتمند باشند یا انسان؟

من فیلم را ندیده‌ام اما موضوع فیلم از نظر من یکی از عمیق‌ترین چالش‌های انسانی را در مواجهه با شرایط حاضر بیان می‌کند.

چندین سکانس از این فیلم مستند است و از آدم‌های واقعی گرفتار در این شرایط استفاده کردیم. دردهای اجتماعی که در تهران ۱۴۰۰ هر روز اتفاق می‌افتد و ما از آن به واسطه درگیری‌مان در زندگی بی‌خبریم. فقری که در هیئت موجی آسیب‌زاهر لحظه به لحظه ما نزدیک‌تر می‌شود. مطمئناً قصد سیاه‌نمایی نداشتیم و به همین خاطر از بلان‌های مستند برای ارائه واقعیت استفاده کرده‌ایم، واقعیت این است که در کنار هر تلخی، شیرینی‌ای وجود دارد و آن هم حفظ ارزش‌های انسانی است.

با توجه به اینکه در فیلم از بازیگران تازه کار هم استفاده کردید، آماده‌سازی این دوستان تا نزدیک شدنشان به نقش

ایرج رحمانی:

بازیگر مردمی برای حضور بین مردم ۲۰۰ میلیون نمی‌گیرد
ایرج رحمانی، قبل از طرح هر سولی صحبت‌هایش را با جملات اعتراضی آغاز کرد: به شدت منتقد کسانی هستیم که در این شرایط حرف نمی‌زنند و از زیر بار مسئولیت هنری خود به هر دلیل شانه خالی کرده‌اند. این بازیگرها با این حرف‌ها نمی‌توانند خود را مردمی بدانند. این اتفاقات با جریان «هی‌تو» برای اختلاف بین سینماگران اتفاق افتاد تا این تحریم که اصطلاحاً تحریم است، اما در واقع برای کارشکنی‌های بیشتر و تقویت فضای قهری و دو قطبی شدن در سینمای ایران است. از نظر من بازیگرانی که تن به این کار زار داده‌اند خائن و خیانت‌کار به سینما هستند. مسلم است که این بازیگران مردمی نیستند چرا که در طول این سال‌ها با دستمزدهای سنگین و هنگفت کمر تهیه‌کننده را شکسته‌اند و بیشترین اعتبار ملی را از سازمان اوج، فارابی و شهر داری کسب کرده‌اند. کسی که برای حضور در اکران فیلم ۲۰۰ میلیون دستمزد می‌گیرد چگونه ادعا می‌کند که مردم برایش مهم هستند؟ ممکن است من برای همیشه با سینما خداحافظی کنم اما تمام این حرف‌ها برای من به صورت مستند و با مدارک در نشست خبری در ۲۱ بهمن خواهیم گفت. متأسفانه بازیگران در این روزها شوآف‌ی راه انداخته‌اند که من قصد رسوایی‌شان را دارم. و برای گفتگو با کسانی که مدافع تحریم هستند، تمام قد حاضر می‌شوم.

البته با این همه‌های رسانه‌ای که در فضای مجازی این مدت علیه بازیگران به راه افتاده است، می‌توان تا حدودی به این هنرمندان برای کناره‌گیری از حضور در مجمع می‌توان حق داد.

خیر، بیشتر ترس این بازیگران از یکدیگر است چرا که ترس از رسوایی در مهمانی‌های دورهمی خودشان دارند و برای اینکه به اصطلاح کم نیآورند، این شوآف را به راه انداخته و در لاک خود فرو رفته‌اند. اما من برای زدن این حرف‌ها از هیچ‌کسی ترسی ندارم، من تهیه‌کننده‌ای مستقل هستیم که یک موسسه سینمایی داریم و تا به حال هر اثری که ساخته‌ام با بودجه شخصی‌ام بوده است. همین حالا هم ۵ فیلم‌ام که در آن دردم مردم را به تصویر کشیده‌ام توقیف شده است. من در مرحله انتخاب بازیگر با بیش از ۱۰۰ بازیگر گفتگو داشتیم از حمیدفرخ‌خزاده که از همان ابتدا تقاضای دستمزد ۲ میلیاردی از من داشت تا آنجا که آخر، این بازیگرها باید از سینما ایران برای همیشه بروند چرا که سینما با این چهره‌های متظاهر نفس‌انوش خواهد گرفت. بهار افشاری وقتی متوجه شد که مهسا اسماعیلی که یک بازیگر تازه کار است در پروژه حضور دارد، کار را ترک کرد. من قصد تخریب کسی را ندارم و تمام حرف‌هایی که می‌زنم به استناد اتفاقاتی است که از نزدیک شاهد آن بوده‌ام.

مر احل تحقیق و نگارش فیلم آن‌ها مرا دوست داشتند